

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 152/21
Люксембург, 2 септември 2021 г.

Решение по дело C-180/20
Комисия/Съвет

Съдът отменя решенията на Съвета за прилагане на Споразумението за партньорство с Армения

Според Съда макар Споразумението за партньорство да има определена връзка с ОВППС, включените в него елементи или декларации за намеренията, които са свързани с тази политика, не са достатъчни, за да представляват самостоятелен компонент на това споразумение, който да обоснове разделянето на акта на Съвета в две отделни решения

Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения, от друга страна, е подписано на 24 ноември 2017 г.¹ Посоченото споразумение предвижда създаването на Съвет за партньорство и на Комитет за партньорство, както и възможност за създаване на подкомитети и други органи. То предвижда също, че Съветът за партньорство утвърждава свой процедурен правилник и определя в него задълженията и функциите на комитета за партньорство.

На 29 ноември 2018 г. Европейската комисия и върховният представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност съвместно приемат предложение на основание на член 218, параграф 9 ДФЕС за Решение на Съвета относно позицията, която трябва да бъде заета от името на Съюза в рамките на Съвета за партньорство във връзка с приемането на решенията относно процедурните правилници на Съвета за партньорство, Комитета за партньорство, специализираните подкомитети и всички други органи. В измененото си предложение от 19 юли 2019 г. обаче Комисията заличава позоваването на член 37 ДЕС, свързан със сключването на споразумения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС), като материално правно основание. След като разделя посоченото предложение за решение в две отделни решения, Съветът приема Решение 2020/245², чиято цел е да гарантира прилагането на Споразумението за партньорство, с изключение на дял II от него, с член 91 и членове 207 и 209 ДФЕС в областта на транспорта, търговията и развитието като материални правни основания и Решение 2020/246³, чиято цел е да осигури прилагането на дял II от това

¹ Решение (ЕС) 2018/104 на Съвета от 20 ноември 2017 година за подписване, от името на Съюза, и временно прилагане на Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения, от друга страна (ОВ L 23, 2018 г., стр. 1).

² Решение (ЕС) 2020/245 на Съвета от 17 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета за партньорство, създаден със Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Съвета за партньорство и тези на Комитета за партньорство, на подкомитетите и на другите органи, създадени от Съвета за партньорство, и с утвърждаването на списъка на подкомитетите, за прилагането на посоченото споразумение с изключение на дял II от него (ОВ L 52, 2020 г., стр. 3).

³ Решение (ЕС) 2020/246 на Съвета от 17 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета за партньорство, създаден със Споразумението за всеобхватно и засилено партньорство между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Армения, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Съвета за партньорство и тези на Комитета за партньорство, на подкомитетите и на другите органи, създадени от Съвета за партньорство, и с утвърждаването на списъка на подкомитетите, за прилагането на дял II от посоченото споразумение (ОВ L 52, 2020 г., стр. 5).

споразумение относено сътрудничеството в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) само с член 37 ДЕС като материално правно основание. Докато Решение 2020/245 е прието с квалифицирано мнозинство, то Решение 2020/246 е прието с единодушие. Комисията оспорва пред Съда разделянето на акта на Съвета в две решения, избора на член 37 ДЕС като правно основание на Решение 2020/246, както и произтичащото от него правило за гласуване, и вследствие на това иска отмяната на двете решения на Съвета.

Съдът, заседаващ в голям състав, отменя Решения 2020/245 и 2020/246 на Съвета. Той приема, че макар Споразумението за партньорство да има определена връзка с ОВППС, включените в него елементи или декларации за намеренията, които са свързани с тази политика, все пак не са достатъчни, за да представляват самостоятелен компонент на това споразумение, който може да обоснове разделянето на акта на Съвета в две отделни решения и позоваването на Решение 2020/246 на член 37 ДЕС (материално правно основание) и на член 218, параграф 8, втора алинея ДФЕС (процесуално правно основание).

Съображения на Съда

В самото начало Съдът припомня, че по силата на член 218, параграф 8 ДФЕС Съветът по принцип действа с квалифицирано мнозинство и единствено в посочените във втората алинея случаи той действа с единодушие. При тези условия приложимото правило за гласуване трябва във всеки конкретен случай да се определя в зависимост от това дали попада в случаите по член 218, параграф 8, втора алинея ДФЕС, като изборът на материалното правното основание на съответното решение трябва да се основава на обективни критерии, които подлежат на съдебен контрол, сред които са целта и съдържанието на акта.

В това отношение Съдът припомня, че ако при проверката на акта на Съюза се установи, че той има двойна цел или че е съставен от две части, едната от които може да бъде определена като основна или преобладаваща, докато другата е само акцесорна, актът трябва да има едно-единствено правно основание, а именно правното основание, което съответства на основната или преобладаващата цел или съставна част. В случая, макар обжалваните решения формално да се отнасят до различни дялове от Споразумението за партньорство, Съдът отбелязва, че областта, към която спадат и следователно материалното правно основание на разглежданото външно действие на Съюза, трябва да се преценяват с оглед на това споразумение в неговата цялост. Следователно приемането на две отделни решения на Съвета на различни правни основания които обаче имат за цел установяването на една-единствена позиция, която трябва да се заеме от името на Съюза относно функционирането на органите, създадени въз основа на това споразумение, може да бъде обосновано само ако споразумението, разглеждано в неговата цялост, съдържа отделни съставни части, съответстващи на различните правни основания, използвани за приемането на посочените решения.

В това отношение Съдът подчертава, че квалифицирането на споразумение като споразумение за сътрудничество за развитието трябва да бъде направено с оглед на основната му цел, а не в зависимост от особените му клаузи. Той подчертава, че макар някои разпоредби на дял II от Споразумението за партньорство с Армения да се отнасят до въпроси, които могат да попаднат в обхвата на ОВППС, и да потвърждават волята на страните да сътрудничат помежду си в тази област, тези разпоредби все пак са много малка част от споразумението и се ограничават по същество до програмни изявления на договарящите страни, които само описват съществуващите отношения помежду им и общите им намерения за бъдещето.

По-нататък, що се отнася до целите на споразумението, Съдът констатира, че то има за цел основно да установи рамката на сътрудничеството с Армения в областта на транспорта, търговията и развитието. В това отношение Съдът отбелязва, че да се изисква съответното споразумение за сътрудничество за развитие да има за правно основание и друга, различна от отнасящата се до тази политика разпоредба, всеки път когато се отнася до конкретна

област, би изпразнило от съдържание предвидените в член 208 ДФЕС компетентност и процедура. В случая, макар и някои от специфичните цели за засилване на политическия диалог несъмнено да могат да бъдат свързани с ОВППС, Съдът отбелязва, че изброяването на тези специфични цели не е придружено от каквато и да било програма за действие или конкретни способности за сътрудничество, от които да може да се установи, че ОВППС е съставна част на същото споразумение, съпътстваща аспектите, свързани с търговията и със сътрудничеството за развитие.

На последно място, макар и елемент от контекста, в който се вписва даден акт, например в случая конфликтът в Нагорни Карабах, да може също да бъде взет предвид за определянето на правното основание на посочения акт, Съдът констатира, че Споразумението за партньорство с Армения не предвижда никаква конкретна или специфична мярка за справяне с това положение, което засяга международната сигурност.

С оглед на гореизложеното Съдът отменя Решение 2020/246 и Решение 2020/245.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293